

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120208660
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120208660.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Q. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., dieťa rodičov: matky N. F., bytom N. I. XXX/XX, T. a otca S. P., bytom V. XXX/XX, T., J., t.č. v M. R. XXX/XX, A. R. C., o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. septembra 2021, č. k. 35P/161/2020-52, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že otec maloletého žiadal znížiť výživné na dieťa dôvodiac, že sa od 11/2020 dostal do väzby, prišiel o zamestnanie, nemal žiaden príjem a nemohol si plniť vyživovaciu povinnosť k maloletému v sume 130,- eur, ako bolo uvedené v rodičovskej dohode z 11/2019. Uviedol, že do vzniknutej situácie sa dostal psychickým nátlakom zo strany matky. Preto žiada o zníženie výživného, prípadne pozastavenie výživného do doby, pokiaľ nebude môcť znova pracovať. Po nástupe do väzby jeho matka každý mesiac prispievala na maloletého Q. sumou 20,- eur mesačne. On sa nechce vyhnúť plateniu výživného, avšak rovnako nechce, aby sa po prepustení z väzby dostal znova do väzby kvôli dlhu na výživnom. V doplnení návrhu zo dňa 29.01.2021 otec prvotne žiadal znížiť výživné na sumu 20,- eur mesačne a v podaní zo dňa 20.09.2021 žiadal, aby súd po dobu výkonu väzby a výkonu trestu upravil výživné na 40 % z jeho pracovnej odmeny, čo by predstavovalo 30,- až 40,- eur mesačne. Matka s návrhom nesúhlasila a žiadala návrh otca zamietnuť dôvodiac, že otec dieťaťa bol súdený za nejakú trestnú činnosť s drogami a do výkonu trestu sa dostal vlastným pričinením. Poukázala na skutočnosť, že otec maloletého mal s platením výživného problémy od narodenia maloletého. Podľa slov matky, otec chcel platiť podľa toho, ako sa bude stretávať so synom. Za obdobie 04/2020 nezaplatil vôbec a po upozornení zo strany matky v 05/2020 zaplatil 45,- eur. Za mesiac apríl matke maloletého týždeň chodila denne suma na účet 1,05 eur. Uviedla, že otec maloletého je od 11/2020 vo väzbe, potom vo výkone trestu a od toho času do 07/2021 jej otcova matka posielala 20,- mesačne ako výživné a od 07/2021 jej otec maloletého neplatí žiadne výživné na syna. Ku dňu 30.07.2021 mal otec zameškané výživné vo výške 1.148,70 eur. Kolíznym opatrovníkom nesúhlasil so znížením výživného dôvodiac, že zníženie nie je v záujme maloletého dieťaťa. Odporúčal návrh otca na zníženie výživného zamietnuť.

3. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ust. § 62 ods.1 až 5, § 75 ods.1, § 78 ods.1 veta prvá, ods.2 a 3 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z. z.). Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, preto ho zamietol. Konštatoval, že rozsudkom Okresného súd Trenčín zo dňa 25.11.2019, č. k. 35P/139/2019-42 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý Q. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 130,- eur mesačne. V čase poslednej úpravy výživného mal maloletý Q. 11 mesiacov a matka v tej dobe bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok v sume 220,70 eur mesačne a rodinné prídavky vo výške 24,34 eur mesačne. Toho času bývala spolu s maloletým v byte svojej starej matky spolu s jej matkou a starou matkou. Na bývanie jej prispievala sumou 90,- eur mesačne. Otec maloletého býval v domácnosti spolu so svojou matkou v rodinnom dome, ktorý bol v jeho podielovom vlastníctve v podiele 1/3. Na domácnosť prispieval v sume 150,- mesačne. Otec maloletého pracoval v mäsovýrobe s priemerným čistým príjmom 1.157,67 eur mesačne. Výdavky otca predstavujú 300,- eur mesačne na splácanie pôžičky v sume 2.000,- eur na prerábku domu, bežné výdavky na stravu, ošatenie a iné, sporenie pre maloletého v sume 100,- eur. Pred nástupom otca do väzby a výkonu trestu odňatia slobody sa maloletý s otcom stretával nepravidelne, od nástupu do výkonu trestu je s ním v kontakte cez videohovory. V období vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie maloletý Q. mal 2 a 3 roka, býval s matkou a od 09/2021 začal navštevovať materskú školu. Matka spolu s maloletým býva v spoločnej domácnosti so starou matkou. Matka jej na náklady bývania finančne prispieva v sume 100,- mesačne a 19,- eur mesačne na elektrinu. Matka je stále na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok vo výške 387,10 eur mesačne a prídavky na dieťa vo výške 25,50 eur mesačne. Výdavky matky na maloletého sú: školné 25,- eur mesačne, stravné 36,- eur mesačne, ZRŠ 30,- eur ročne, tanečný krúžok 40,- eur na 2 mesiace. Bežné výdavky primerané jeho veku: očkovanie v dvoch dávkach v sume 176,- eur a 141,- eur, lieky 15,- eur mesačne, sporenie 10,- až 15,- eur mesačne. Otec maloletého od 19.11.2020 bol vzatý do väzby v ÚVV X.. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/33/2021 zo dňa 04.06.2021 začal vykonávať trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov za spáchanie obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods.1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi. V odpovedi na lustráciu podľa oznámenia M. A. R. C. zo dňa 23.07.2021 bolo uvedené, že v ÚVV a ÚVTOS nebol najprv pracovne zaradený. Podľa posledného oznámenia otca maloletého zo dňa 20.09.2021 mal začať pracovať ako pomocný kuchár, bez nároku na pracovnú odmenu, od 20.09.2021 by mal byť zaradený do práce s nárokom na pracovnú odmenu v sume max. do 100,- eur mesačne. Otec maloletého bol do nástupu, t. j. 18.11.2020, zamestnaný u zamestnávateľa W. Z. - K.. s priemerným čistým zárobkom vo výške 1.295,72 eur. Otec maloletého je a bol spoluvlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1/3, vlastní osobné motorové vozidlo (vo svojom podaní zo dňa 04.06.2021 uviedol, že sa ide prepisovať vrátením daru na jeho matku). Výdavky otca sú nasledovné: pôžička vo výške 6.000,- eur (mesačná splátka 200,- eur), splácanie pôžičky kamarátovi 2.000,- eur (splátka 200,- eur mesačne), dlh u matky vo výške 20.000,- eur, dlh vo výške 5.000,- eur až 6.000,-eur. Súd konštatoval, že na strane otca došlo nepochybne k podstatnej zmene pomerov, ktorá spočíva v jeho umiestnení v ústave na výkon trestu s obmedzenou možnosťou príjmu maximálne do 100,- eur, teda dôvodom, pre ktorý otec nie je schopný sa zamestnať a dosahovať príjem, aby mohol riadne plniť vyživovaciu povinnosť voči maloletému, je teda výkon trestu. Zdôraznil, že otec maloletého bol odsúdený za úmyselný trestný čin súvisiaci s drogovou činnosťou, pričom pri páchaní vedel, resp. musel vedieť, že činil nezákonne a za skutok mu hrozí trest odňatia slobody. Súd prvej inštancie považoval za potrebné uviesť, že vníma absolútny nedostatok sebareflexie otca maloletého, keď uviedol, že k trestnej činnosti sa dostal po psychickom nátlaku zo strany bývalej partnerky. Súd mal za to, že trestná činnosť otca v žiadnom prípade nemôže byť na ujmu maloletého a dôvodom na zníženie výživného, ktoré nie je v záujme maloletého. Zdôraznil, že skutočnosť, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody a nemá žiaden príjem alebo má príjem minimálny, je zapríčinená iba samotným konaním otca a na tento dôvod nemožno prihliadať. Pri rozhodovaní prihliadal na potencionálne možnosti a schopnosti otca, ktorý v prípade, ak by sa nedopustil úmyselnej trestnej činnosti a k plneniu vyživovacej povinnosti by pristupoval zodpovedne, ďalej mohol vykonávať prácu, ktorú vykonával pred nástupom do väzby a následného výkonu trestu, kde naposledy dosahoval priemerný mesačný čistý príjem 1.295,72 eur. Súd pri rozhodovaní vo veci teda aplikoval zásadu potencionality príjmov. Navyiac bez povšimnutia nemohol ponechať skutočnosť, že od doby posledného rozhodnutia u maloletého došlo k zmene pomerov, avšak nie odôvodňujúcich zníženie výživného, ale k zmene, ktorá odôvodňuje ponechanie výživného v určenej výške, pretože na strane maloletého došlo ešte k zvýšeniu výdavkov. Maloletý je vekovo starší, nastúpil do

predškolského zariadenia, začal sa venovať aj záujmovej činnosti, a preto je zrejmé, že náklady na jeho výživu sa zvýšili. Súd tiež poukázal aj na skutočnosť, že otec vlastnil majetok a tohto majetku sa mieni vzdať v prospech svojej matky, pričom takéto konanie nemôže byť na ujmu maloletého. Na základe uvedených skutočností, s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného je nedôvodný, preto ho zamietol. O trovách konania súd rozhodol za použ. § 58 v spojení s § 52 CMP.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého. Naďalej nesúhlasil s vyživovacou povinnosťou v sume 130,- eur mesačne, a žiadal odvolací súd, aby bola výška výživného znížená na 40 % z jeho pracovnej odmeny, čo predstavuje sumu približne 40,- eur mesačne po dobu výkonu trestu odňatia slobody. Otec maloletého v odvolaní zdôraznil, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, ale jeho momentálne možnosti, pokiaľ ide o plnenie výživného, sú počas výkonu trestu limitované možnosťami, ktoré ústav na výkon trestu ponúka. Poukázal na ust. §62 ods.1 až 5 Zákona o rodine a jeho majetkové pomery (nevlastní žiaden hnutelný majetok ani osobné motorové vozidlo). V zmysle ust. § 78 ods.1 až 3 Zákona o rodine, sa jeho majetkové pomery zmenili dňa 14.11.2020, keď bol vzatý do väzby. Uviedol, že po prepustení z výkonu trestu bude opäť zamestnaný a potom môže súhlasiť s vyššou sumou výživného. Otec v odvolaní poukazuje na to, že tvrdenia matky nie sú založené na pravde, vyčíslené náklady sú špekulatívne a vypočítavé zo strany matky. Ďalej uvádza, že matka maloletého neprejavuje záujem o prispievanie na výživu maloletého, ale spolieha sa na výživu zo strany otca o čom svedčí to, že maloletý Q. nastúpil do materskej škôlky a matka nenastúpila do práce a tým neprejavila záujem o prispievanie na výživu maloletého. Otec ďalej namieta, že matka sa ho snaží vykresliť ako neschopného otca.

5. Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že nesúhlasí so znížením výživného. To, že je otec maloletého vo výkone trestu, nemôže byť na ťarchu maloletého dieťaťa. Poukázala na to, že otec maloletého si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť ešte pred nástupom do výkonu trestu. Otec nevie, čo maloletý potrebuje a čo obnáša starostlivosť o dieťa. Pokiaľ ide o tvrdenia otca v odvolaní, ktorými sa matku snažil vykresliť ako osobu špekulatívnu a vypočítavú, toto matka považuje za pomstu za rozchod, cez ktorý sa nevie otec preniesť. K námietke otca, že nenastúpila do práce, uviedla, že do práce nastupuje od 01.12.2021, čo je odôvodnené tým, že nevedela, ako maloletý bude znášať nástup do materskej školy. Adaptačný pobyt v materskej škole je dva mesiace, o čom priložila aj rozhodnutie materskej školy.

6. Otec nevyužil svoje právo písomnej repliky na vyjadrenie matky k podanému odvolaniu.

7. Krajský súd Trenčín ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65, § 66 CMP), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdiť.

8. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletému zamietol dôvodiac nesplnením zákonných predpokladov takéto rozhodnutie opodstatňujúcich a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

9. Odvolateľ (otec maloletého) namietať zmenu pomerov, ktoré už nastali po vzatí do väzby a následného výkonu trestu, ťažiskovou časťou dôvodiac svojou nepriaznivou finančnou situáciou, stratou zamestnania, ktoré skutočnosti podľa jeho názoru indikujú v prospech jeho návrhu.

10. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľ ani netvrdil.

11. Odvolací súd následne preskúmajúc vecné námietky otca tieto vyhodnotil ako neopodstatnené. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z dostatočne zisteného skutočného stavu veci, pri plnom rešpektovaní vyšetrovacieho princípu (§ 35a § 36 CMP) vyvodil správne právne závery o nesplnení zákonných predpokladov pre otcom požadované zníženie výživného. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

12. Nad rámec uvedeného k odvolaniu otca dodáva:

13. Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov.

14. Podľa § 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

16. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

17. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností, či už na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Rozumieme ňou takú zmenu pomerov subjektov právneho vzťahu, ktorá výrazne ovplyvňuje ich majetkové pomery a príjmy, resp. výdavky na potreby. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča a v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

18. Pri uplatnení princípu tzv. potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd teda neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencialných príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potencialne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce, bez ohľadu na to, že o tento príjem v dôsledku svojho nezodpovedného (teda aj neopatrného, či nedbanlivostného a tiež protiprávneho správania) prišiel.

19. Z obsahu spisu v konkrétnostiach vyplynulo, že otec dieťaťa sa podaným návrhom domáhal zníženia výživného na maloletého Q., o ktorom výživnom bolo naposledy rozhodované rozsudkom zo dňa 25.11.2019, č.k.35P/139/2019-42, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa maloletý Q. zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 130,- eur mesačne, kedy otec bol zamestnaný a dosahoval výživnému zodpovedajúci príjem o ktorý prišiel v dôsledku páchanej trestnej činnosti, za ktorú si odpykáva uložený mu trest.

20. Súd prvej inštancie predovšetkým východiskovo náležite vymedzil relevantnou právnou úpravou vyžadovanú zákonnú podmienku (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) pre otcom požadované rozhodnutie (zmenu pomerov) výlučne za splnenia ktorej môže dôjsť k zmene skoršej súdnej úpravy jeho vyživovacej povinnosti. Následne v okolnostiach posudzovanej veci správne v neprospech otcom požadovanej zmeny vyhodnotil a označil skutočnosťami zistené na strane maloletého a to nárast výdavkov spojených s jeho vyšším vekom, ako aj nástup do materskej škôlky, navštevovanie záujmových krúžkov, ktoré považoval z pohľadu aplikovaných noriem za kvalifikovanú zmenu pomerov, ktoré skutočnosťou otec (a to ani v priebehu odvolacieho konania) nespochybnil. Následne súd prvej inštancie správne pristúpil jednak k rozboru príjmu výživou povinnej osoby - otca a svoj postup aj presvedčivo vysvetlil. Opísané východiská v plnom rozsahu opodstatňujú záver, ku ktorému súd prvej inštancie dospel, t.j. že zníženie príjmu otca vzhľadom na skutočnosť v ktorých má pôvod (páchanie závažnej trestnej činnosti a s ňou spojený výkon trestu), požadovanú zmenu neodôvodňujú. Skutočnosť, že otec dosahuje aktuálne nižší príjem, vzhľadom k tomu, že tento stav nemá pôvod v objektívnych, nezávisle od konania otca vzniknutých okolnostiach (opak z vykonaného dokazovania nevyplýval), nemôže byť vykladaná a hodnotená v neprospech výživou oprávnenej osoby- maloletého.

21. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o požadovanej zmene výživného správne vychádzal z potenciality príjmov otca, teda z príjmu, ktorý otec dosahoval u posledného zamestnávateľa pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody, a to u W. Z.- K. (vo výške 1.295,72 eur), keďže jeho posledný pracovný pomer bol ukončený okamžite zo strany zamestnávateľa z dôvodu vzatia do väzby a následného výkonu trestu otca, teda nešlo o okolnosti, ktoré by otca z objektívnych, ním nezavinených dôvodov takto znevýhodnili. Niet teda objektívneho preukázaného dôvodu, indikujúcemu k odlišnému posúdeniu tejto skutočnosti (straty príjmu otca). Pokiaľ sa otec maloletého zbavil možnosti dosahovať pravidelný príjem tým, že spáchal trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený, správne súd prvej inštancie na tieto okolnosti vo vzťahu k zákonným podmienkam uvedeným v § 75 ods. 1 Zákona o rodine neprihliadal a s jeho záverom, že táto skutočnosť nemôže byť na ujmu maloletého v podobe zníženej vyživovacej povinnosti otca, sa odvolací súd plne identifikuje. Uvedená skutočnosť - výkon trestu, nemá vplyv vzhľadom na konkrétnosti posudzovanej veci na správnosť záveru o nemožnosti zníženia vyživovacej povinnosti, keďže si uvedenú situáciu otec zapríčinil jednoznačne sám, dopustením sa protiprávneho konania, ktorá skutočnosť rozhodne nemôže byť na ťarchu maloletého v podobe zníženia vyživovacej povinnosti otca, čím by nedôvodne bola jej znášaním v plnom rozsahu zaťažovaná matka napriek tomu, že táto okrem finančnej formy jej plnenia, ju kompenzuje tiež svojou osobnou starostlivosťou o maloletého. Vyživovacia povinnosť je prvoradá povinnosť každého rodiča a túto si rodič musí plniť aj na úkor svojich osobných potrieb.

22. Vyhodnotením uvedených skutočností nemožno vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie nič vytknúť. Tento vo svetle správnych teoretických východísk aplikovaných na zistený skutkový stav dôvodne posúdil, že nie sú splnené zákonné predpoklady pre otcom požadované zníženie výživného a neindikuje k takémuto záveru ani obsah podaného odvolania. Súd prvej inštancie správne pri posudzovaní naplnenia zákonného predpokladu pre požadovanú zmenu výživného správne neprihliadal len na aktuálne reálne dosahovaný príjem otca, ale vo svetle princípu tzv. potenciality príjmu otca vychádzal z príjmu, o ktorý sa otec v dôsledku spáchania trestnej činnosti a okamžitého skončenia pracovného pomeru pripravil. V neprospech otca indikuje tiež skutočnosť, že ani v čase, keď dosahoval pôvodný príjem, sa riadne nepodieľal na plnení vyživovacej povinnosti voči maloletému. Odvolacie námietky otca tak nebolo možné vyhodnotiť inak, ako nespôsobilé privodiť v prospech neho priaznivejšie rozhodnutie.

23. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil za použitia ust. § 387 ods. 1 CSP. Otec v odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by neboli predmetom posudzovania súdom prvej inštancie a s ktorými by sa už súd prvej inštancie nebol náležite vysporiadal, pričom ani odvolacím prieskumom neboli zistené skutočnosti, ktoré by indikovali k odlišnému, v prospech otca vyznievajúcemu rozhodnutiu.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

27. V mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zásada, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku a to v zmysle § 55, umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

28. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza (§ 76 CMP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel' domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa Exekučného poriadku, a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie.